

Την Κυριακή 15 Δεκεμβρίου ο ΣΕΑΛ εκπροσωπήθηκε στο μνημόσυνο του ήρωα της ΕΟΚΑ από τους Στύλλους Αμμοχώστου Θεοδόση Χατζηθεοδοσίου. Ομιλητής στο μνημόσυνο ήταν ο πρόεδρος του ΣΕΑΛ Δημήτρης Μικελλίδης. Ο επιμνημόσυνος λόγος παρατίθεται πιο κάτω.

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΗΡΩΑ ΘΕΟΔΟΣΗ ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΟΣΙΟΥ 15/12/2024 ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΛΕΜΕΣΟΣ

Ομιλητής: Δημήτρης Μικελλίδης, πρόεδρος ΣΕΑ Λεμεσού

***«Η Κύπρος είναι μια μέρα πιο μέρα απ' τις μέρες του Θεού,
Η Κύπρος αναπνέει τις παρελάσεις των αιώνων,
Διανυκτερεύει στα παλιά χειρόγραφα, στολίζεται σε χάλκινες επιγραφές.
Καμιά φορά την βρίσκεις με τα ερπετά στις πέτρες και τα μάρμαρα...»***,
γράφει ο Κύπρος Χρυσάνθης.

Εμείς μια τέτοια μέρα βρίσκουμε την Κύπρο στα πρόσωπα των δικών μας σύγχρονων ηρώων της Εθνικής Εξέγερσης του 1955-1959, της αντίστασης στην Τουρκανταρσία του 1963-64 και 1967 και της κυπριακής τραγωδίας του 1974, που μας κληροδότησαν μέσω της θυσίας τους μια αστείρευτη πηγή διδαγμάτων και μια πυξίδα προσανατολισμού στο χώρο των καθηκόντων και των «πρέπει».

Η απότιση της πρέπουσας τιμής στους αξέχαστους αυτούς ήρωες φαντάζει, αν όχι αδύνατη, τουλάχιστον δύσκολη, αφού οι λέξεις είτε παρμένες από στίχους είτε βγαλμένες από καρδιάς αποποιούνται τη δύναμή τους μπροστά στο κλέος της μνήμης τους. Ωστόσο, θεωρώ χρέος και αδήριτη ανάγκη να προσπαθήσω να απευθύνω λίγα λόγια, ως ελάχιστο φόρο τιμής και σεβασμού, στη θυσία του ήρωα των Στύλλων Θεοδόση Χατζηθεοδοσίου.

Ο Θεοδόσης Χατζηθεοδοσίου γεννήθηκε στους Στύλλους, της επαρχίας Αμμοχώστου, στις 4 Αυγούστου 1923. Γονείς του ήταν ο Γεώργιος και η

Ελένη Χατζηθεοδοσίου. Αδέλφια του ο Κυριάκος, ο Βάσος, ο Χαράλαμπος, ο Μιχάλης και η Παναγιώτα.

Ο Θεοδόσης Χατζηθεοδοσίου τελείωσε το δημοτικό σχολείο του χωριού του και εκπαιδεύταν, για να γίνει φαρμακοποιός. Επειδή όμως χρειαζόταν και ανώτερη μόρφωση για να τελειώσει τη φαρμακευτική και οικονομικοί λόγοι δεν του επέτρεπαν να συνεχίσει, ασχολήθηκε με τη γεωργία, για να προσφέρει μόρφωση στα μικρότερα του αδέλφια. Ο πατέρας του συνελήφθη στα Οκτωβριανά του 1931, βασανίστηκε και πέθανε λίγο αργότερα.

Με την έναρξη του αγώνα ο Θεοδόσης εντάχθηκε στην ΕΟΚΑ μαζί με τη μάνα και όλα του τα αδέλφια. Στο σπίτι τους συνεδρίαζαν οι αντάρτες και τα στελέχη της ΕΟΚΑ, φυλαγόταν ο πολυγράφος και εκτυπώνονταν φυλλάδια της ΕΟΚΑ. Στις 18 Οκτωβρίου 1957 ο Άγγλος ανακριτής Ντίαρ, τον οποίο αργότερα εκτέλεσε η ΕΟΚΑ, πήγε στο σπίτι τους για έρευνα. Η μητέρα του, προφασισόμενη ότι θα έριχνε φαγητό στα ζώα, κατόρθωσε να αναμείξει στις τροφές τους έγγραφα του αγώνα. Βρέθηκε όμως στο σπίτι ο πολυγράφος και ο Θεοδόσης βασανίστηκε επιτόπου μέχρι θανάτου, αρνούμενος να αποκαλύψει οτιδήποτε. Στη συνέχεια σύρθηκε στο δρόμο και με το πρόσχημα ότι επιχείρησε να δραπέτεύσει πυροβολήθηκε από τους Άγγλους βασανιστές του.

Κατά την νεκροψία ουσιαστικά αποδείχτηκε ότι ο πυροβολισμός ρίφθηκε εκ των υστέρων, για να συγκαλύψει το θάνατό του από τα βασανιστήρια.

Ο αδελφός του Κυριάκος καταδικάστηκε σε ισόβια δεσμά, ενώ ο άλλος του αδελφός, ο Βάσος ήταν ήδη στη φυλακή εκτίοντας ποινή επτάχρονης φυλάκισης για τη δράση του.

Σύσσωμος ο πληθυσμός της περιοχής συνόδευσε την εκφορά του νεκρού. Η πανάρχαια και ιστορική γη της Κύπρου μας, η γη της κοινότητας των Στύλλων, έκλεισε μέσα της το εκλεχτό παλικάρι της Θεοδόση Χατζηθεοδοσίου, που η μοίρα θέλησε να μετατρέψει σε αληθινό υπασπιστή του πολύπαθου νησιού και προπάντων σε οδοδείκτη αλάθητο της πορείας προς τη δικαίωση. Νέος

άνθρωπος, που με ετοιμότητα, ανιδιοτέλεια, συνέπεια και αυταπάρνηση αγωνίστηκε για να δει ελεύθερη την πατρίδα μας και ενωμένη με τη Μάνα Ελλάδα.

Τα μνημόσυνα των Ηρώων μας προσφέρονται για ενδοσκόπηση, εθνικό αναστοχασμό, εθνική περισυλλογή. 70 σχεδόν χρόνια από την έναρξη του υπέροχου Αγώνα της ΕΟΚΑ και 67 χρόνια από τη θυσία του ήρωα Θεοδόση Χατζηθεοδοσίου σκεφτόμαστε όλους εκείνους που έδωσαν τη ζωή τους για αυτό τον τόπο. Όλους εκείνους, άντρες και γυναίκες, που αγωνίστηκαν για ένα καλύτερο μέλλον αυτής της γης, απαλλαγμένης από ξένη κατοχή.

Σκύβουμε ταπεινά και υποκλινόμαστε στο μεγαλείο και την αντοχή και την καρτερία τους. Δεν είναι μόνο, όσα οι ίδιοι υπέμειναν και υπέστησαν κατά τη διάρκεια του τετραετούς Αγώνα της ΕΟΚΑ. Τα βασανιστήρια, ο κατατρεγμός, η προδοσία, το κυνηγητό, ο πόνος, η θυσία και το μαρτύριο. Η τραυματισμένη και πληγωμένη τους νεότητα. Η χαμένη τους εφηβεία. Είναι κυρίως όλα όσα ακολούθησαν. Η ματαίωση. Η αμφισβήτηση, Ο κατατρεγμός. Η ειρωνεία. Ο σαρκασμός. Ο χλευασμός. Ο μηδενισμός και η ισοπέδωση των αξιών, για τις οποίες θυσιάστηκαν. Η εξόντωσή τους από μια κοινωνία που τους απέστρεψε το πρόσωπο. Η επίφαση της λογικής ή ορθολογίζουσας προσέγγισης των πραγμάτων. Ο ευδαιμονισμός και η αδιαφορία της κοινωνίας.

Και όμως, η θυσία του Θεοδόση Χατζηθεοδοσίου όπως και όλων των παλικαριών της ΕΟΚΑ, κι αυτών που έδωσαν τη ζωή τους κι εκείνων που έζησαν για να βιώσουν όλα όσα περιγράφηκαν πιο πάνω, μας άφησαν μια πλούσια κληρονομιά χρέους. Ένα χρέος πως για τους επιγόνους των παλικαριών της ΕΟΚΑ, όσα χρόνια κι αν περάσουν, όσο κι αν αλλάζουν οι συνήθειες και οι ανάγκες της καθημερινότητας, κάποια μικρά αλλά σημαντικά πράγματα, κάποιες αξίες και στάσεις ζωής δεν μπορεί να αλλάξουν. Είναι ένα χρέος προς όσους έφυγαν πικραμένοι, προς όσους έμειναν με τον καημό και τα αναπάντητα γιατί, να σταθούμε προστάτες της μνήμης των παλικαριών μας και κυρίως με σεβασμό στη θυσία τους να ατενίσουμε το μέλλον της πατρίδας μας.

Το μνημόσυνο ενός ήρωα, όπως του ήρωα Θεοδόση Χατζηθεοδοσίου που τιμούμε σήμερα, μπορεί να γίνει το έναυσμα για να αναμετρήσουμε τις δυνάμεις μας και να ορθώσουμε το ανάστημά μας μπροστά στον οδοστρωτήρα των δικαιωμάτων μας. Κυρίως όμως, πρέπει να γίνει η αφορμή για να συναισθανθούμε τις ευθύνες μας και να επαναπροσδιορίσουμε τα ιδανικά και τα ιδεώδη μας.

Χωρίς να παραγνωρίσουμε την ανάγκη των «στοχαστικών προσαρμογών», εντούτοις εκείνο που πρέπει να έχουμε πάντα κατά νου είναι η ιστορική μας συνέχεια. Γι' αυτό και η ανάγκη και το χρέος υπεράσπισης της πατρίδας μας. Όπως υποδεικνύουν οι νόμοι της Πολιτείας στον πλατωνικό «Κρίτωνα», διά του Σωκράτη:

«Μητρός τε και πατρός και των άλλων προγόνων απάντων τιμιώτερον εστί η Πατρίς και σεμνώτερον και αγιώτερον και εν μείζονι μοίρα και παρά θεοίς και παρ' ανθρώποις τοις νουν έχουσι...».

Επιστρέφω στον ήρωα Θεοδόση Χατζηθεοδοσίου του οποίου το αγαπημένο χωριό στενάζει σήμερα κάτω από την μπότα του Τούρκου κατακτητή. Υποκλίνομαι ταπεινά στον νέο των Στύλλων και στην ηρωική οικογένειά του που αντιστάθηκε ρωμαλέα στην ωμότητα της αποικιοκρατικής βίας και λογικής.

Ο τιμώμενος ήρωας μάς έδωσε μια σημαία. Τη σημαία του αγώνα, της θυσίας και της τιμής. Χρέος μας είναι η υπόσχεση πως θα την κρατήσουμε ψηλά να κυματίζει μέχρι την ευλογημένη εκείνη ώρα που θα λάμψει στο ελληνικό μας νησί άπλετο το φως της Ελευθερίας.

Ο ήρωας Των Στύλλων Θεοδόσης Χατζηθεοδοσίου σμίγει σήμερα τη φωνή του με τις φωνές όλων των Ηρώων του Ελληνισμού και λένε μέσα από τους στίχους του Αχ. Πυλιώτη:

***«Μια ανοιχτή καρδιά ο ήλιος μας
κι εμείς όλοι αγκαλιασμένοι
κι όλοι εμείς λεύτεροι να τραγουδάμε
και να 'τηνα την άνοιξη***

**να μας φιλά τα μέτωπα
να δένει τις πληγές μας
να υψώνει τη σημαία μας
να ψάλλει τον ύμνο της λευτεριάς...»**

Αιωνία η Μνήμη.